

MEDI AMBIENT

La cronologia

MAIG DEL 2008. El Ministeri d'Indústria autoritza la concessió perquè Escal UGS pugui explotar el magatzem de gas, amb la controvertida clàusula que blinda la milionària inversió davant les costes

del delta de l'Ebre.

SETEMBRE DEL 2013. Poches setmanes després de començar-se la injecció de gas al subsòl mari es desferma una allau de sismes. Dels més de 500

terratrèmols detectats pels sísmògrafs, 15 són percebuts per la població.

SETEMBRE DEL 2013. El dia 26, el Ministeri d'Indústria ordena el cessament temporal de la injecció de gas al Castor per

raons de seguretat.

OCTUBRE DEL 2013. El Tribunal Suprem rebutja el recurs presentat pel ministeri contra la clàusula que preveu indemnitzar l'empresa propietària del Castor. Aquell mes, més de 5.000 persones es

manifesten en contra del magatzem i n'exigeixen el desmantellament.

NOVEMBRE DEL 2013. Una cadena humana envolta la planta de tractament del gas injectat davant de la costa, al municipi de Vinaròs (Castelló).

MAIG DEL 2014. Un informe de l'Institut Geogràfic Nacional relaciona directament els sismes amb la injecció de gas. Un segon informe també encomanat pel Govern confirma que els terratrèmols no van tenir un origen natural.

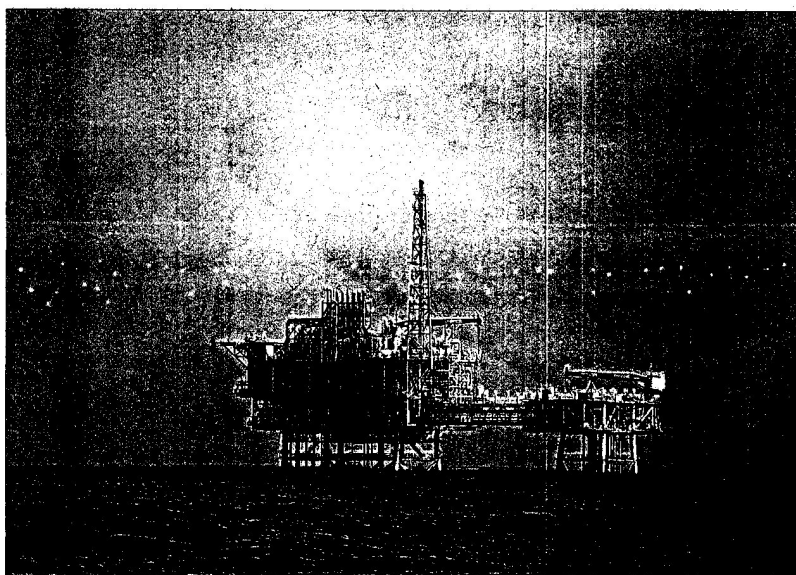
L'empresa del Castor renuncia a explotar el magatzem de gas

Clam contra la indemnització que Indústria hauria de pagar a la filial d'ACS per una obra inutilitzable

ESTEVE GIRALT
Alcanar

La crisi sísmica desencadenada la tardor passada davant la costa del delta de l'Ebre i Castelló, amb més de 500 sismes, ha acabat enterrant el controvertit magatzem submari de gas. Escal UGS, l'empresa propietària, no explotarà comercialment el reservori. La companyia va comunicar ahir a la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) la seva decisió de renunciar a la llicència d'exploració, concedida pel Ministeri d'Indústria. L'empresa, una filial d'ACS, no va voler valorar la seva decisió ni l'incert escenari que s'obre a partir d'ara, amb la indemnització pactada pel Govern de José Luis Rodríguez Zapatero en cas que la companyia renunciés al projecte, com a qüestió més calenta.

Amb el projecte Castor tocat de mort, el principal interrogant ara és qui acabarà pagant la inversió de 1.700 milions d'euros (segons estimacions del Ministeri d'Indústria mateix) que Escal UGS va fer sota el mar. El ministre d'Indústria, José Manuel Soria, es va mostrar prudent ahir després de fer-se pública la decisió de l'empresa propietària del Castor i va demanar d'esperar a la decisió del Banc Europeu d'Inversions (BEI) i a la res-

El magatzem de gas, tancat a finals de setembre del 2013, és davant de la costa del delta de l'Ebre

ta dels inversors, que han d'acceptar la renúncia d'Escal UGS, després de finançar el projecte amb 500 milions d'euros. Fins que la renúncia no sigui autoritzada, el Govern espanyol no mourà peça.

"Esperarem a veure si la renúncia és autoritzada pel BEI, si aquest fos el cas actuarem d'acord amb el decret de concessió", va dir Soria. Un decret de concessió firmat el 2008, quan l'executiu estava en mans del PSOE, que va aprovar una clàusula segons la qual l'empresa tenia dret a ser indemnitzada

amb el valor total de la inversió en cas de renunciar a la llicència d'exploració del magatzem de gas. El ministre d'Indústria no va voler entrar a valorar ahir la quantitat de les possibles indemnitzacions, cosa que dependrà també de les condicions de la renúncia.

Malgrat la cautela expressada en públic fins ara, el Ministeri d'Indústria no sembla disposat a acabar pagant la totalitat d'una inversió que, en vista de tots els informes publicats fins ara, planteja molts dubtes sobre si l'obra es va dur a terme sense cometre

cap negligència. Precisament, el Govern espanyol continua esperant l'informe encarregat a experts internacionals sobre la seguretat del projecte i la relació de causa i efecte entre la injecció de gas i els sismes. En cas que aquest últim informe avali la tesi que la injecció de gas no és segura perquè provoca moviments sísmics, el Govern espanyol tindria prou arguments per recórrer contra la indemnització per una presumpta actuació negligent d'Escal UGS.

L'executiu central ja va recórrer davant el Tribunal Suprem

contra la clàusula d'indemnització, i tot i que l'Alt Tribunal va denegar la petició del Govern, la seva resposta va obrir un escenari nou. El Suprem va dir que en cas "d'actuació negligent o dolosa, l'empresa podria ser indemnitzada o no".

Per poder finançar el magatzem de gas, Escal UGS va triar una fórmula bastant nova en el sector energètic: l'emissió de bons, en comptes d'un crèdit normal. Els inversors van pagar per l'adquisició d'uns bons que sobre el paper garantien la recuperació del capital pagat més uns interessos. Els bonistes que van pagar confiant que el Castor era un projecte segur ara voldran recuperar els diners, si finalment s'acaba confirmant que el magatzem de gas es clausura i es desmantella. El BEI també

Soria assegura que no prendran cap decisió fins que el Banc Europeu no autoritzi la renúncia

exigirà poder recuperar els diners que va pagar.

Després d'assabentar-se a través dels mitjans de la decisió d'Escal UGS, Xavier Pallarès, delegat de la Generalitat a les Terres de l'Ebre, va carregar contra el Govern espanyol i l'empresa propietària per la falta de transparència. Pallarès va demanar "garanties" que el magatzem de gas es clausurará. "Mentre el Castor sigui viu continua el perill", va destacar. La Plataforma en defensa de les Terres del Sènia, l'entitat que ha liderat el moviment social contrari al dipòsit, va alertar que l'empresa ha renunciat a la llicència d'exploració però no a la indemnització. "No es pot indemnitzar per un magatzem que no és operatiu", va dir Evelio Montfort, portaveu de la Plataforma. Encara hi ha molts interrogants per respondre. ●